

Een laatste dans

Laten wij nog één keer dansen

onder het schijnsel van de maan.

Laten wij als twee geliefden innig zwierend samengaan.

Laten wij als lichte veertjes

in de ruimte luchtig zijn.

Laten wij nog één maal zweven

minnend in de maneschijn.

Laten wij nog één keer dansen

onder 'n maan die naar ons kijkt.

Laten wij intens genieten

eer deze droom een zeepbel blijkt.

Resi Faessen

December 2011

Ochtendnevel

bedauwde velden, verborgen land
opdoemend uit de morgenmist
zojuist ontwaakt en opgefrist
schittert de zilv'ren waterkant
't water ademt, de akkers zuchten
zullen zo het waas verdrijven
daarmee ook de witte wijven
onder nu nog grauwe luchten
weldra gaat de zon verschijnen
verwarmt de aarde heel gericht
zal het ochtendgrijs verdwijnen
zijn de flarden voor de dag gezwicht
krijgt het blikveld strakke lijnen
en de wereld z'n vertrouwd gezicht

Resi Faessen

November 2011

Allerzielen

Mijn stappen ritselen
in gevallen blad
van tanende zomerweelde.
Onder een huif van
schiftend bruin, rood en geel
voel ik stille weemoed in de lucht.
Het feest is voorbij en
blad na blad dwarrelen
verkleurde versieringen.
Passend in het herfstdecor
tikken treurige druppels
hier en daar.
Het afscheid is zo mooi
elk jaar weer de troost van herfst.
Het leert me afscheid nemen
voel geliefden nabij
in de stilte voor de winter.

Annie Kessels

Oktober 2011

Allerzielen

De klokken van Allerzielen
roepen de gestorvenen op
uit de doorschijnende diepte
van het meer der dromen en herinneringen
waar ze nog leven in de gedachten
van hen die hen kenden en beminden
Ze worden herdacht in kerken en kapellen
maar ook in huizen op de dodenakkers
in de harten en in de natuur
die op twee november de winter aankondigt.
Mens, gij zijt een sterveling!

An Cuijpers

Oktober 2011

Voor mam en Marie, de dappere fietsters

O braomele o zoete vruchten
uw genot vraagt nogal wat:
ploeteren langs Peel en pad
met duizend schrammen duizend zuchten.

In het dorp gaan de geruchten:
Tolbergweg, daar rijpt uw schat
van kost'lijk purperkleurig nat.
Onder de augustusluchten

jaagt men tussen netels, brem.
Slechts de eersten vullen manden,
maken spijs voor vlaai en jam!

Even maar in 't paradijs
van snoepen knoeien blauwe handen,
is de wereld minder grijs.

Karin Vossen
Juni 2011